

KAUNO PETRAŠIŪNŲ VIDURINĖ MOKYKLA

Koks turėtų būti krikščionio gyvenimas

5 klasės pamokos planas

Paruošė tikybos mokytoja metodininkė

Aurelija Leonavičienė

Kaunas

2012

PAMOKOS PLANAS

Klasė 5

Pamokos tema "Koks turėtų būti krikščionio gyvenimas?"

Uždavinys. Naudodamiesi vadovėliu, Šventu Raštu, mokytojos aiškinimu, suvoks „Aukso taisyklės“ sampratą ir atlikdami užduotis įvardins bent dvi, tris svarbiausias vertybes ir sukurs vertybių medį.

Metodai. Diskusija, pokalbis, savarankiškas darbas.

Priemonės. Žvakė, užduočių lapai, vadovėlis.

Literatūros šaltiniai ir nuorodos.

Daiva Širvinskytė, Danutė Uogintienė 2000, Dievas su mumis, katalikų tikybos vadovėlis IV klasei, Erika Margytė 2010, Gyventi meilėje, Lietuvos Katechetikos centro leidykla.

Laimutė Rimkevičiūtė, Zita Storpirstienė 2000, Dievas padeda, katalikų tikybos vadovėlis trečiai klasei. Lietuvos Katechetikos centro leidykla.

Šventasis Raštas.

http://siauliai.lcn.lt/centrai/c_katechetikos

Įvadas 4min. Mokytoja pasisveikina su mokiniais, visi kartu pasimeldžia, skelbiama pamokos tema, mokymosi uždaviniai, išsakomi pamokos lūkesčiai.

Pamokos eiga: (4 min.) Mokiniai kviečiami prisiminti praeitos pamokos temą.

Pamokos veiklos:

Dėstoma nauja medžiaga 14 min. Mokytoja paklausia mokinių kam yra reikalingos taisyklės, pvz. lietuvių kalbos, matematikos, eismo taisyklės. Perskaitoma Aukso taisyklė iš Šventojo Rašto ir paklausia mokinių kaip jie ją suprato (Mt 7,12). Toliau mokytoja klausia: Kokių gerų darbų jūs norėtumėte, kad jums padarytų? Keli mokiniai pakviečiami atsakyti. Ar sunku būtų padaryti tuos darbus savo draugams? Jei taip, tai kodėl? Mokytoja pakviečia mokinius pasiklausyti pasakojimų „Du keleiviai“, „Noriu liudyti darbais“. Mokiniais užduodami klausimai ir jie žodžiu atsako. Štai ką Šventasis Raštas sako apie gerus darbus: „Ir tars karalius stovintiems dešinėje: „Ateikite, mano Tėvo palaimintieji, paveldėkite nuo pasaulio sukūrimo jums paruoštą karalystę!

Nes aš buvau išalkęs, ir jūs mane pavalgydinote,
buvau ištroškęs, ir mane pagirdėte,
buvau keleivis, ir mane priglaudėte,
buvau nuogas – mane aprengėte,
ligonis – mane aplankėte,
kalinys – atėjote pas mane'.

Tuomet teisieji klaus: 'Viešpatie, kada gi mes tave matėme alkaną ir pavalgydinome, trokštantį ir pagirdėme? Kada gi mes matėme tave keliaujantį ir priglaudėme ar nuogą ir aprengėme? Kada

gi matėme tave sergantį ar kalinį ir aplankėme? Ir atsakys jiems karalius: 'Iš tiesų sakau jums, kiek kartų tai padarėte vienam iš šitų mažiausiųjų mano brolių, man padarėte'. Mt 25, 34-40

Rodomas skaidrės „7 geri darbai kūnui ir sielai“.

Individualios užduotys 18 min. Išdalintos užduotys, mokiniai atlieka užduotis ir jas pakomentuoja. Mokytoja pakviečia mokinius ištraukti po sakinį iš išminties skrynios ir garsiai perskaityti. Paskutinė užduotis atliekama žodžiu, perskaitomos situacijos ir vienas iš mokinių pritaikydamas „Aukso taisyklę“ pasako, kaip toje situacijoje savo draugui/ei patartų elgtis. Mokytoja išdalina iškirptus medžio lapo formos lapelius ir liepia mokiniams užrašyti vertybę/es, kurią pasirinko ugdyti nes ji/jos jam svarbiausios. Užrašęs vertybę kiekvienas mokinytis kviečiamas priklijuoti lentoje prie medžio plakato. Taip suformuojamas vertybių medis.

Malda 1 min. Išsiaiškinę kokios vertybės jiems svarbiausios mokiniai susikaupia maldai:

Viešpatie, yra žmonių, kuriems reikia pagalbos: apleistiems seniems žmonėms, vaikams be tėvų, kari belaisviams, bedarbiams, benamiams, kenčiantiems badą ir šaltį. Padaryk, kad nepraeitume abejingai pro tuos, kuriems reikia pagalbos. Būk su mumis visada ir visur, kad galėtume liudyti Tavo meilę ir gerumą. Amen.

Pamokos apibendrinimas, įsivertinimas, vertinimas:

Įsivertinimas 1 min. Mokiniai kviečiami įsivertinti ir pasakyti ar suprato pamoką.

Vertinimas 2 min. Mokiniai savanoriai kviečiami išsakyti savo nuomonę apie darbą pamokoje: ar pavyko pasiekti pamokos uždavinį, ar viską suprato, ar spėjo atlikti visas užduotis. Aktyviausi mokiniai įvertinami.

Pamokos pabaiga. Mokytoja apibendrina savo pastebėjimus. Vertybės gyvenimo prasmės pamatas. Šiandien žmonės dažnai kelia klausimą dėl ko aš gyvenu, koks mano santykis su kitu žmogumi bei pasauliu. Kaip būdamas krikščionis jame elgiuosi, ko aš siekiu. Juk būti žmogumi – tai gyventi, mylėti gyvenimą, skleisti gėrį, tiesą, teisumą, laisvę, saugoti gyvybę, nes tai yra vertybės kurias Dievas davė žmogui, kad jis būtų laimingas ir dabar ir po mirties. Baigdama pamoką padėkoja mokiniams.

Pasakojimai

Pasakojimai iš katalikų tikybos vadovėlio ketvirtai klasei „Dievas su mumis“. Daiva Širvinskytė, Danutė Uogintienė, Lietuvos katechetikos leidykla, Kaunas 2000.

Du Keleiviai

Siaučiant atšiauriam vėjui, du keleiviai skubėjo kalnų taku. Artinosi baisi pūga. Vyrams buvo sunku eiti, bet jie gerai žinojo: jei laiku nepasieks užkeigos – žus.

Stingdančiomis iš baimės širdimis, beveik nieko nemačiomis, aplipusiomis sniegu akimis, jie atsargiai slinko bedugnės kraštu. Staiga išgirdo dėjonę. Kažkoks vargšelis, įsmukęs į kiaurymę, šaukėsi pagalbos.

-Ką darysi, toks, matyt, jo likimas. Tas žmogus pasmerktas mirčiai. Geriau paskubėkime, kad ir mums taip neatsitiktų, - tarė vienas.

Antrajam pagailo nelaimingojo ir jis ėmė leistis tarpeklin. Suradęs sužeistąjį, užsikėlė jį ant pečių ir vargais negalais pasiekė kalnų taką.

Vakarėjo. Pagaliau keleivis tolumoje išvydo šviesą, sklindančią pro kalnų namelio langus. Padrąsinęs sužeistąjį ir paraginęs jį dar truputį pakentėti, staiga užkliuvo už kažkokio daikto ir suklypo. Pažvelgęs į jį, pašiurpo: prie jo kojų gulėjo sušalęs kelionės draugas. Likusiam gyvam keleiviui grėsė tas pats. Jis išsigelbėjo tik todėl, kad ryžosi padėti tarpeklin įsmukusiam žmogui. Nešdamas sužeistąjį ant pečių, jis gerokai sukaito ir taip išlaikė kūno temperatūrą, o tuo pačiu liko gyvas. (Pagal Bruno Ferrero)

„Noriu liudyti darbais“

Vienoje žydų šeimoje augo keturi vaikai. Jie buvo labai išlepinti, išdykę. Juos auklėti buvo priimta jauna mergina katalikė. Tėvai jai patikėjo vaikus su sąlyga, kad ji nieko jiems nepasakos apie savo tikėjimą. Mergaitė sutiko. Mažieji išdykėliai greitai pamilo auklę už jos gerumą, nuoširdumą. Jie ir patys tapo geresni, klusnesni. Tėvai buvo labai patenkinti.

Auklė ant kaklo nešiojo gražų medalioną, kurio niekada nenusiimdavo. Vaikai labai norėjo žinoti, kas jame yra, bet į visus jų prašymus parodyti mergina atsakydavo: „Ne, ne, brangieji, tai mano paslaptis“.

Mieste pradėjo siausti baisi epidemija. Liga pasibeldė ir į šių namų duris. Susirgo visi vaikai. Geroji mergaitė pasisiūlė juos slaugyti. Ji taip jais rūpinosi, kad po kurio laiko visi pasveiko. Tačiau sunkiai susirgo pati slaugytoja ir jos išgelbėti nepavyko.

Merginai mirus, šeimnininkai nuėmė nuo jos kaklo medalioną ir atidarė. Viduje rado įdėtą smulkiai sulankstytą popierėlį, kuriame buvo parašyta: „Jėzau, kadangi negaliu apie Tave kalbėti, leisk liudyti Tave savo darbais“.

Dėkingi šeimnininkai gražiai palaidojo gerąją auklę ir patys nusprendė tapti katalikais.